

**Бойовий статут
Десантно-штурмових військ
Збройних Сил України,
частина 2 (батальйон,
батальйонна тактична група)**

Бойовий статут розроблений робочою групою фахівців Військової академії (м. Одеса) та Командування Десантно-штурмових військ Збройних Сил України (далі — ДШВ) під загальним керівництвом командувача ДШВ. У Бойовому статуті викладаються основні положення щодо підготовки та ведення сучасного бою (дій) десантно-штурмовими, парашутно-десантними, загонами спеціального призначення, аеромобільними та штурмовими батальйонами (окремими батальйонами) ДШВ у взаємодії з підрозділами інших видів і родів військ (сил) Збройних Сил України.

Підрозділи Сухопутних військ та Морської піхоти ВМС Збройних Сил України, Сил спеціальних операцій Збройних Сил України та схожі за призначенням і застосуванням формування Сектору безпеки і оборони Держави можуть керуватися положеннями цього Бойового статуту для підготовки та ведення бою (дій).

Форми і способи управління, застосування та забезпечення бою (дій) батальйону ДШВ адаптовані до основних процедур, критеріїв і стандартів (доктринальних документів) НАТО з урахуванням практичного досвіду застосування підрозділів Десантно-штурмових військ Збройних Сил України в умовах широкомасштабної агресії збройних сил російської федерації та досвіду збройних сил країн — учасників НАТО в підготовці за призначенням підрозділів Десантно-штурмових військ.

**БОЙОВИЙ СТАТУТ
ДЕСАНТНО-ШТУРМОВИХ
ВІЙСЬК
ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ**

ЧАСТИНА II

**БАТАЛЬЙОН,
БАТАЛЬЙОННА
ТАКТИЧНА
ГРУПА**

Видавництво
«Центр учбової літератури»
Київ — 2025

**Бойовий статут Десантно-штурмових військ Збройних Сил України, частина
Б 77 II (батальйон, батальйонна тактична група).** — Київ: «ЦУЛ», 2025. — 338 с.

ISBN 978-611-01-3520-7

Бойовий статут розроблений робочою групою фахівців Військової академії (м. Одеса) та Командування Десантно-штурмових військ Збройних Сил України (далі — ДШВ) під загальним керівництвом командувача ДШВ. У Бойовому статуті викладаються основні положення щодо підготовки та ведення сучасного бою (дій) десантно-штурмовими, парашутно-десантними, загонами спеціального призначення, аеромобільними та штурмовими батальйонами (окремими батальйонами) ДШВ у взаємодії з підрозділами інших видів і родів військ (сил) Збройних Сил України.

Підрозділи Сухопутних військ та Морської піхоти ВМС Збройних Сил України, Сил спеціальних операцій Збройних Сил України та схожі за призначенням і застосуванням формування Сектору безпеки і оборони Держави можуть керуватися положеннями цього Бойового статуту для підготовки та ведення бою (дій).

Форми і способи управління, застосування та забезпечення бою (дій) батальйону ДШВ адаптовані до основних процедур, критеріїв і стандартів (доктринальних документів) НАТО з урахуванням практичного досвіду застосування підрозділів Десантно-штурмових військ Збройних Сил України в умовах широкомасштабної агресії збройних сил російської федерації та досвіду збройних сил країн — учасників НАТО в підготовці за призначенням підрозділів Десантно-штурмових військ.

ВАЖЛИВО!

Публікація дійсного Бойового статуту не ставить за мету обмежити повноваження командира батальйону. Він повинен організувати ввірені йому сили та засоби, планувати та виконувати бойові завдання в спосіб, який він вважає необхідним для об'єднання зусиль з метою виконання поставлених бойових завдань.

Знання та вміле застосування положень Бойового статуту забезпечить своєчасне та ефективне виконання бойових завдань підрозділами ДШВ. Положення Бойового статуту слід застосовувати творчо, відповідно обстановки, яка складається в ході підготовки та ведення бою (дій) батальйону.

Не виключаються відхилення від викладених у дійсному Бойовому статуті положень, які забезпечать більш ефективне виконання бойових завдань у конкретних умовах бойової обстановки.

ISBN 978-611-01-3520-7

ЗМІСТ

	ЗМІСТ	3
	ВСТУП	7
1.	ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	8
1.1.	Основи бойового застосування десантно-штурмового (парашутно-десантного, аеромобільного, штурмового) батальйону та загону еціального призначення Десантно-штурмових військ	8
1.2.	Сили і засоби батальйону для ведення бою (дій)	9
1.3.	Форми і способи ведення бою (дій)	10
1.4.	Об'єднана вогнева підтримка бою (дій)	11
1.4.1.	Загальні положення	11
1.4.2.	Планування вогневої підтримки бою (дій)	21
1.4.3.	Здійснення об'єднаної вогневої підтримки бою (дій)	35
1.4.3.1.	Об'єднана вогнева підтримка наступальних дій	35
1.4.3.2.	Об'єднана вогнева підтримка оборонних дій	41
1.4.3.3.	Об'єднана вогнева підтримка з застосуванням БпЛА	48
1.5.	Противопітряна оборона батальйону під час бою (дій)	51
1.6.	Забезпечення бою (дій)	55
2.	ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ	60
2.1.	Організація системи управління	60
2.2.	Пункти управління	61
2.3.	Органи управління	63
2.4.	Засоби управління	64
3.	ПІДГОТОВКА БОЮ (ДІЙ)	67
3.1.	Процес прийняття військового рішення	68
3.2.	Підготовка підрозділів батальйону до ведення бою (дій). Контроль готовності підрозділів батальйону до бою (дій)	115
4.	РЕЙДОВІ ДІЇ	116
4.1.	Загальні положення	116
4.2.	Підготовка рейдових дій	119
4.2.1.	Особливості планування рейдових дій	119
4.2.2.	Особливості підготовки підрозділів до рейдових дій	121
4.3.	Ведення рейдових дій	121
4.4.	Особливості зустрічного бою батальйону в ході рейдових дій	123
4.5.	Перехід до оборони в ході рейдових дій	124
4.6.	Особливості підготовки та ведення бою в оточенні	125
4.7.	Зустріч з підрозділами своїх військ	128
4.8.	Рейдові дії в особливих умовах	128
4.9.	Особливості об'єднаної вогневої підтримки рейдових дій	132
4.10.	Особливості противопітряної оборони під час рейдових дій	136

4.11.	Забезпечення рейдових дій	138
5.	ДЕСАНТНО-ШТУРМОВІ ДІЇ	140
5.1.	Загальні положення	140
5.2.	Підготовка десантно-штурмових дій	145
5.2.1.	Особливості планування десантно-штурмових дій	145
5.2.2.	Особливості підготовки підрозділів до десантно-штурмових дій	148
5.3.	Ведення десантно-штурмових дій	149
5.4.	Десантно-штурмові дії в особливих умовах	157
5.5.	Особливості об'єднаної огневої підтримки десантно-штурмових дій	162
5.6.	Особливості протиповітряної оборони під час десантно-штурмових дій	164
5.7.	Забезпечення десантно-штурмових дій	166
6.	ПОВІТРЯНИЙ ДЕСАНТ	171
6.1.	Загальні положення	171
6.2.	Підготовка дій у повітряному десанті	172
6.2.1.	Особливості планування дій у повітряному десанті	173
6.2.2.	Особливості підготовки підрозділів батальйону до дій у повітряному десанті	174
6.3.	Виконання завдань повітряним десантом	178
6.4.	Зустріч з підрозділами своїх військ	182
6.5.	Дії повітряного десанту в особливих умовах	182
6.6.	Особливості об'єднаної вогневої підтримки повітряного десанту	189
6.7.	Особливості протиповітряної оборони під час дій повітряного десанту	192
6.8.	Забезпечення повітряного десанту	193
7.	ШТУРМОВІ ДІЇ	197
7.1.	Загальні положення	197
7.2.	Підготовка штурмових дій	201
7.2.1.	Особливості планування штурмових дій	201
7.2.2.	Особливості підготовки підрозділів до штурмових дій	205
7.3.	Ведення штурмових дій	207
7.4.	Штурмові дії в особливих умовах	216
7.5.	Особливості об'єднаної вогневої підтримки штурмових дій	221
7.6.	Особливості протиповітряної оборони під час штурмових дій	223
7.7.	Забезпечення штурмових дій	224
8.	ПЕРЕСУВАННЯ ПІДРОЗДІЛІВ	227
8.1.	Загальні положення	227
8.2.	Підготовка маршу	228
8.2.1.	Особливості планування маршу	228
8.2.2.	Особливості підготовки підрозділів до маршу	229

8.3.	Здійснення маршру	230
8.4.	Перевезення підрозділів	238
8.4.1.	Перевезення залізничним транспортом	239
8.4.2.	Перевезення морським (річковим) транспортом	241
8.4.3.	Перевезення повітряним транспортом	242
8.5.	Пересування комбінованим способом	242
8.6.	Особливості об'єднаної вогневої підтримки під час пересування підрозділів	243
8.7.	Особливості протиповітряної оборони під час пересування підрозділів	244
8.8.	Забезпечення пересування	246
9.	УЧАСТЬ У СТАБІЛІЗАЦІЙНИХ ДІЯХ ВІЙСЬК (СИЛ)	247
9.1.	Загальні положення	247
9.2.	Підготовка до участі у стабілізаційних діях	249
9.2.1.	Особливості планування участі у стабілізаційних діях	249
9.3.	Ведення стабілізаційних дій	251
9.4.	Особливості об'єднаної вогневої підтримки під час участі у стабілізаційних діях	255
9.4.1.	Особливості планування вогневої підтримки під час участі у стабілізаційних діях	256
9.4.2.	Особливості здійснення вогневої підтримки під час участі у стабілізаційних діях	257
9.5.	Особливості протиповітряної оборони під час участі у стабілізаційних діях	259
9.5.1.	Особливості планування протиповітряної оборони під час участі у стабілізаційних діях	260
9.5.2.	Особливості здійснення протиповітряної оборони під час участі у стабілізаційних діях	261
9.6.	Забезпечення стабілізаційних дій	261
10.	ВІДНОВЛЕННЯ БОЄЗДАТНОСТІ	262
10.1.	Розбір бою (дій)	262
10.2.	Порядок проведення заходів відновлення боєздатності батальйону	265
10.3.	Навчальна матеріальна-технічна база та її ешелонування	268
10.4.	Готовність батальйону до виконання наступних бойових завдань	269
Додатки:		
1	Обов'язки командного складу батальйону	270
2	Порядок передачі сигналів, команд і постановки завдань з використанням радіозасобів	275
3	Основні скорочення, що застосовуються в бойових документах	277
4	Основні умовні знаки, що використовуються при відпрацюванні графічних бойових документів	283

5	Робоча карта з поточною обстановкою для управління підрозділами (варіант)	304
6	Розрахунок часу на підготовку бою (дій) батальйону (варіант)	305
7	Схема організації зв'язку батальйону (варіант)	307
8	Форма плану вогню	308
9	Список цілей (варіант)	309
10	Схема цілей (оверлей) (варіант)	310
11	Графік плану вогню (варіант)	311
12	Бойовий наказ командира батальйону на рейдові дії (варіант)	312
13	Рейдові дії батальйону (варіант)	316
14	Побудова похідного порядку посиленого десантно-штурмового батальйону під час здійснення рейду (варіант)	317
15	Ведення десантно-штурмових дій десантно-штурмовим батальйоном (варіант)	318
16	Дії батальйону у складі повітряного десанту під час десантування на деякому віддаленні від об'єкту (варіант)	319
17	Схема дій батальйону під час штурму (варіант)	320
18	Журнал отриманих та відданих розпоряджень (варіант)	321
19	Журнал бойових бій батальйону (варіант)	323
20	Інженерні заходи щодо маскуванню військ та об'єктів, захисту особового складу, озброєння і військової техніки	326
	ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ	331
	ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	333
	ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ	337

ВСТУП

Бойовий статут розроблений робочою групою фахівців Військової академії (м. Одеса) та Командування ДШВ під загальним керівництвом командувача Десантно-штурмових військ Збройних Сил України.

Бойовий статут охоплює основні положення щодо підготовки та ведення сучасного бою (дій) десантно-штурмовими, парашутно-десантними та аеромобільними батальйонами ДШВ у взаємодії з підрозділами інших Сил спеціальних операцій (ІССО).

Підрозділи Сухопутних сил та Морської піхоти ВМС Збройних Сил України, Сил спеціальних операцій Збройних Сил України та схожі за призначенням і застосуванням формуванням Сектору безпеки і оборони Держави можуть керуватися положеннями цього Бойового статуту для підготовки та ведення бою (дій).

Форми і способи управління, застосування та всебічного забезпечення бою (дій) батальйону ДШВ адаптовані до основних операційних процедур, критеріїв та стандартів (нормативних документів) бойового застосування відповідних підрозділів аеромобільних та парашутно-десантних військ країн-членів НАТО.

Можливість розв'язання основних проблем НДР ґрунтується на наукових та практичних результатах попередніх досліджень, матеріалах аналізу дій підрозділів ДШВ та родів військ СВ ЗС України в зоні АТО, ООС та бойового досвіду повномасштабного вторгнення російської федерації в Україну.

Базовим джерелом для адаптації обрано доктринальний документ ЗС США АТР 3-21.20 “Army Techniques Publication) Infantry battalion, 28 December 2017” (військова публікація “Піхотний батальйон”) та інші документи (доктрини) країн НАТО щодо аеромобільних (десантно-штурмових) та повітрянодесантних військ, які є у розпорядженні (визначені у якості основних для адаптації) ЗС України у сфері управління, застосування та забезпечення бою (дій) батальйону ДШВ ЗС України.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Основи бойового застосування десантно-штурмового (парашутно-десантного, аеромобільного, штурмового) батальйону та загону спеціального призначення Десантно-штурмових військ

Десантно-штурмові війська Збройних Сил України (далі – ДШВ) – окремий рід військ Збройних Сил України, що характеризується високою маневреністю та автономністю дій, що призначений для швидкого розгортання з метою прикриття (оборони) окремих напрямків (районів), ведення наступальних (штурмових) дій, а також охоплення противника повітрям, ведення бойових дій у його тилу (посилання а).

За функціональним призначенням *військові частини та підрозділи ДШВ* поділяються на **десантно-штурмовий** та повітрянодесантний компоненти.

Десантно-штурмовий компонент – десантно-штурмові, аеромобільні та **сгерські підрозділи, військові частини**, які призначені для ведення десантно-штурмових дій.

Повітрянодесантний компонент – парашутно-десантні, десантно-штурмові **підрозділи, військові частини** та повітрянодесантна військова частина, які призначені для виконання завдань, що покладаються на повітряні десанти.

Десантно-штурмові дії – узгоджені та взаємопов'язані за метою, завданнями, місцем, часом дії військових частин, підрозділів Десантно-штурмових військ та армійської авіації Сухопутних військ у складі десантно-штурмових загонів (груп) за підтримки військових частин, підрозділів видів, окремих родів військ (сил) збройних сил, які проводяться у тилу противника за єдиним планом щодо здійснення десантування, проведення повітряно-штурмової атаки воєнних об'єктів з використанням удару, вогню, маневру, протягом нетривалого часу задля їх знищення (виведення з ладу, руйнування).

Дії повітряного десанту – узгоджені та взаємопов'язані за метою, завданнями, місцем, часом дії військових частин, підрозділів Десантно-штурмових військ та авіації Повітряних Сил, армійської авіації Сухопутних військ за підтримки військових частин, підрозділів видів, окремих родів військ (сил) збройних сил, які проводяться за єдиним планом щодо здійснення десантування, ведення загальновійськового бою у тилу противника, рейдових дій та їх всебічного забезпечення.

Десантно-штурмовий (парашутно-десантний, аеромобільний) батальйон є загальновійськовим тактичним підрозділом, який входить до складу десантно-штурмових, повітрянодесантних, аеромобільних військових частин. Батальйон може діяти в складі військової частини або самостійно. Під час дій в складі військової частини батальйон буде виконувати бойові завдання. За певних умов обстановки, під час ведення самостійних дій у взаємодії з підрозділами, військовими частинами родів військ (сил) і спеціальних військ видів збройних сил, ІССО – оперативні завдання.

1.1.1. Батальйон виконує бойові завдання шляхом ведення десантно-штурмових, рейдових, штурмових дій, дій в повітряному десанті та загальновійськового бою.

Основною формою застосування батальйону під час виконання бойових завдань є загальновійськовий бій, в тому числі в тилу противника. Крім цього, підрозділи батальйону можуть вести вогневий, повітряний, протиповітряний бій.

Загальновійськовий бій – форма тактичних дій військ, сукупність узгоджених і взаємопов'язаних за метою, завданнями, місцем і часом ударів, вогню і маневру військових частин і підрозділів родів військ (сил) ЗС України та інших формувань. Основними видами загальновійськового бою батальйону є *оборонний і наступальний бій* (посилання б).

Основними принципами загальновійськового бою батальйону є: забезпечення постійної готовності підрозділів до виконання бойового завдання; відповідність бойових завдань підрозділів їх бойовим можливостям; висока активність, рішучість і безперервність ведення бою; раптовість дій та застосування воєнних хитрощів (введення противника в оману); організація і підтримання безперервної взаємодії; рішуче зосередження основних зусиль на напрямку головного удару і в потрібний час; поєднання вогню з рухом, сміливий маневр підрозділами і вогнем; повне напруження моральних і фізичних сил, використання морально-психологічного фактора в інтересах виконання бойового завдання; всебічне забезпечення бою; підтримка активних дій і своєчасне відновлення боєздатності підрозділів; тверде і безперервне управління підрозділами, непохитність у досягненні мети, виконанні рішень і поставлених завдань; надійний захист підрозділів.

Батальйон під час виконання бойового завдання в тилу противника в ході ведення десантно-штурмових, рейдових дій, дій в повітряному десанті буде вести наступальний або оборонний загальновійськовий бій.

1.2. Сили і засоби батальйону для ведення бою (дій)

Склад десантно-штурмового (парашутно-десантного, аеромобільного) батальйону залежить від організаційно-штатної структури.

Організаційно батальйон складається з управління батальйону, бойових підрозділів та підрозділів забезпечення. *До складу управління батальйону входять:* командир батальйону, заступник командира батальйону; заступник командира батальйону з артилерії; заступник командира батальйону з морально-психологічного забезпечення; заступник командира батальйону з логістики; офіцер-психолог; головний сержант; інструктор безпілотних систем (Додаток 1).

До складу бойових підрозділів батальйону входять:

- а) чотири десантно-штурмові роти;
- б) рота вогневої підтримки;
- в) мінометна (артилерійська) батарея (взвод);
- г) зенітний ракетний взвод.

До складу підрозділів забезпечення входять:

- а)** розвідувальний взвод;
- б)** інженерно-саперний взвод
- в)** взвод зв'язку;
- г)** взвод технічного забезпечення;
- д)** взвод матеріального забезпечення;
- е)** медичний пункт.

На озброєнні бойових підрозділів батальйону знаходиться бронетанкове озброєння (військова техніка), протитанкові засоби, гранатомети, стрілецька зброя та інше озброєння відповідно табеля до штату.

Під час ведення бою (дій) у батальйоні може використовуватися трофейне озброєння і військова техніка, також автомобільна техніка, що надана волонтерськими організаціями.

1.3. Форми і способи ведення бою (дій)

Загальновійськовий бій, в тому числі й в тилу противника – узгоджені за метою, місцем і часом удари, вогонь і маневр, які проводяться за єдиним планом щодо знищення (розгрому) противника, відбиття його ударів у визначеній смузі або районі.

Розгром противника і перемога у загальновійськовому бою досягається потужними ударами усіх видів озброєння своєчасним використанням їх результатів, активними і рішучими діями підрозділів, військових частин, повною напругою моральних і фізичних сил особового складу.

Загальновійськовий бій характеризується рішучістю, високим маневруванням, напругою, бистрою і різко зміною обстановки та різноманітністю способів його ведення. Видами загальновійськового бою є оборонний (оборона) і наступальний (наступ) бій.

Оборона – вид бою. Може здійснюватися вимушено або умисно, наступ не можливий або недоцільний.

Наступ – вид бою. Має рішуче значення для перемоги над противником. Тільки рішучий наступ, який проводиться у високому темпі і на більшу глибину, забезпечує повний розгром противника.

Спосіб ведення загальновійськового бою (дій) – обраний варіант порядку дій щодо розгрому (знищення) противника та його вогневого ураження, введення його в оману, здійснення маневру своїх військ (сил).

Кожному виду загальновійськового бою (дій), визначаються способи (варіанти) ведення бою (дій), які включають:

- а)** послідовність вогневого ураження противника;
- б)** напрямок головного удару (напрямок зосередження основних зусиль);
- в)** побудова бойового порядку;
- г)** характер застосування маневру;
- д)** заходи введення противника в оману.

1.4. Об'єднана вогнева підтримка бою (дій)

1.4.1. Загальні положення

1.4.1.1. Об'єднана вогнева підтримка (*en: Joint Fire Support – JFS*) (далі – ОВГП) – скоординоване застосування вогневих засобів компонентів наземного, морського та повітряного базування з метою вогневого впливу непрямим вогнем на угруповання військ (сил) і об'єкти противника.

Вогнева підтримка (*en: Fire Support – FS*) (далі – ВГП) – скоординоване застосування вогневих засобів одного компонента з метою вогневого впливу непрямим вогнем на угруповання військ (сил) і об'єкти противника.

Вогонь – ураження противника стрільбою з різних видів зброї для знищення, подавлення, виснаження і руйнування. Вогонь розрізняють за тактичними завданнями, видами зброї, способами ведення, напруженістю, способами стрільби і видами вогню¹).

Система ОВГП бою (дій) батальйону створюється з урахуванням ударів і вогню старшого командира, наявних сил та засобів вогневого ураження батальйону та їх бойових можливостей і маневру під час бою (дій) з урахуванням природних перешкод та інженерних загороджень. Вона складається з узгодженої за завданнями, місцем і часом вогневої підтримки силами та засобами: ракетних військ, наземної артилерії, корабельної артилерії (на приморському напрямку), авіації, ударними БПЛА, ББМ та ближнього бою. До системи ОВГП інтегруються електронні атаки (удари) сил та засобів РЕБ та мінно-вибухові загородження (далі – МВЗ).

1.4.1.2. Основними складовими сил та засобів ОВГП батальйону є: штатні вогневі засоби (далі – ВЗ) батальйону; додані підрозділи (ВЗ) артилерії і танкових військ та інших родів військ (сил). За планом старшого командира бій (дій) батальйону можуть підтримувати підрозділи (засоби) ПС, армійської авіації Сухопутних військ (далі – АА СВ), РЕБ тощо.

Основу ОВГП бою (дій) батальйону складають штатні та додані артилерійські підрозділи за участю артилерії старшого командира.

1.4.1.3. Завдання ОВГП (дій) батальйону силами та засобами ОВГП можуть бути *тактичними та вогневими*.

Тактичне завдання – це результат, який потрібно досягти шляхом здійснення ОВГП бою (дій), яка передбачає *плановий або неплановий* (за викликом) *маневр підрозділами і вогнем* підрозділів (засобів), що здійснюють об'єднану вогневу підтримку (далі – сили та засоби вогневої підтримки). Тактичні завдання реалізуються через ОВГП бою (дій).

¹ На підставі БП 3-(01,04)11(55).01. Тимчасовий бойовий статут “Механізованих військ Сухопутних військ Збройних Сил України. Частина 1 (бригада)”, затверджений наказом командувача СВ ЗС України 09.03. 2021 року № 152 (далі – Бойовий статут БП 3-(01,04)11(55).01

Маневр підрозділами здійснюється з метою зайняття більш вигідного положення для ефективного виконання бойових завдань, а також для виведення їх з під вогню (ударів) противника. Він передбачає висування та розгортання в бойовий порядок, а також переміщення під час ведення бою (дій) – міжпозиційний та внутрішньопозиційний маневр.

Маневр вогнем здійснюється з метою досягнення вогневої переваги над противником. Застосовуються наступні *види маневру вогнем*: **зосередження** (ураження однієї або групи цілей вогнем високої щільності в короткий проміжок часу із залученням більшої частини засобів вогневого ураження підрозділу), **розподілення** (одночасне ураження підрозділом декількох цілей) і **перенесення вогню** (послідовне ураження декількох цілей).

Вогневе завдання – запланований кінцевий результат впливу сил та засобів вогневого ураження на конкретний об'єкт у складі підрозділу противника що протистоїть (досягнутий рівень збитку), який може полягати у завданні об'єкту противника матеріальних втрат (збитку) або порушення його функціональної діяльності за планом (*вогонь за розкладом*) або позапланово (*за викликом*) під час бою (дій). Вогневі завдання здійснюються на виконання тактичних завдань шляхом вогневого ураження противника (далі – ВУП).

Загальними вогневими завданнями сил та засобів ОВГП можуть бути: *ураження цілей з метою нанесення їм визначеного рівня безповоротних втрат, у наслідок яких об'єкти противника повністю або частково втрачають свою боєздатність; ураження цілей з метою заборони виконання завдань противником, у наслідок чого, він відмовляється або втрачає можливість діяти; здійснення світлового забезпечення бою (дій) підрозділів і стрільби артилерії вночі; розповсюдження агітаційного матеріалу; цілевказання¹⁾.*

1.4.1.4. Структурно ОВГП поділяється на загальну і безпосередню²⁾.

Загальна ОВГП – дії сил і засобів ОВГП у всьому районі (зоні, смузі) проведення об'єднаної операції в інтересах виконання її завдань у цілому. Вона здійснюється у формі вогневих ударів, вогневих нальотів та інших дій.

Безпосередня ОВГП – дії сил і засобів ОВГП у смузі загальновійськової бригади в інтересах виконання завдань бою в обмеженому просторовому районі (на напрямку дій). Вона здійснюється у формі вогневих ударів та вогневих нальотів сил і засобів ОВГП, об'єднаних у періоди ОВГП, які узгоджені із завданнями та діями військових частин (підрозділів).

До методів ОВГП належать зонально-об'єктовий та вибірково-об'єктовий. **Зонально-об'єктовий метод** передбачає вогневий вплив на всі об'єкти противника у визначеній зоні відповідальності, а **вибірково-об'єктовий** – вибірково вогневий вплив на найбільш важливі об'єкти.

¹⁾ На підставі STANAG 2484 (AArtyP-5) "NATO fire support doctrine", November 2015 (Доктрина НАТО з питань вогневої підтримки, видання листопад 2015).

²⁾ На підставі ВКП 3-00(03).01. Доктрина з вогневого ураження ЗС України, затверджена начальником ГШ ЗС України 29.12.2021 (далі – доктрина ВКП 3-00(03).01)

Спосіб ОгВП являє собою обраний варіант просторово-часової послідовності вогневого впливу на угруповання військ (сили) та об'єкти противника встановленими формами в інтересах досягнення мети бою (дій).

Основними способами ОВГП є *одночасний* та *послідовний*:

а) одночасний спосіб встановлюється, якщо наявна кількість засобів ОВГП і виділений їм ресурс ракет і боеприпасів дозволяють одночасно завдати ураження визначеним цілям;

б) послідовний спосіб встановлюється, якщо послідовне ураження об'єктів противника більш доцільне ніж одночасне або коли наявна кількість засобів ОВГП (ресурс ракет і боеприпасів) не дозволяє одночасно завдати ураження визначеним цілям.

1.4.1.5. Система ОВГП охоплює підготовлені удари ракетних військ, АА СВ та авіації ПС, систему вогню артилерії, системи вогню підрозділів ДШВ відповідно до завдань *загального* та *безпосереднього* ВУП. Система ВУП створюється в поєднанні з системою інженерних загороджень, в першу чергу МВЗ, з урахуванням характеру місцевості та посилюється застосуванням засобів радіоелектронного впливу.

1.4.1.6. Загальне ОВГП – це дії сил та засобів вогневого ураження, які проводяться за планом старшого командира, в інтересах та в усій смузі бою (дій) в цілому з метою завоювання й утримання вогневої переваги над противником, дезорганізації його систем управління, розвідки, РЕБ на всю глибину бойового завдання батальйону (бригади)¹⁾.

Загальна ОВГП не є пов'язаним за часом, характером об'єктів (цілей) і місцем ураження та до динаміки дій своїх підрозділів і здійснюється за принципом глибокого вогневого ураження як самостійний етап (складова) бою (дій) шляхом завдання *вогневих ударів (зосереджених, групових, поодиноких)* та *вогневих нальотів артилерії*.

Безпосередня ОВГП – це дії сил та засобів ОВГП в зоні (смузі) відповідальності підрозділів батальйону за розвідку та вогневе ураження в інтересах виконання бойових завдань, які проводяться з метою зниження протидії противника своїм підрозділам в обмеженому просторовому районі (на напрямку їх дій)¹⁾. Вогневе ураження противника розглядається як невід'ємна частина загальної ОВГП в цілому і в той же час як самостійна його складова відповідно замислу бою (дій) підрозділу на конкретному етапі (напрямку, фазі) бою (дій).

1.4.1.7. Типова процедура вогневого ураження цілей охоплює: вибір об'єктів для ураження (цілей); виявлення та ідентифікацію об'єктів ураження (цілей); обрання (призначення) засобів ураження для кожного об'єкта (цілі); нанесення ураження (збитку) об'єктам (цілям); оцінку результатів ураження кожного об'єкта (цілі).

¹⁾ На підставі доктрини ВКП 3-00(03).01

1.4.1.8. Об'єднана вогнева підтримка бою (дій) батальйону планується і здійснюється за періодами вогневого ураження для двох основних видів бою (наступ та оборона) з урахуванням особливостей форми тактичних дій (рейдові дії, ДШД, дії у ПвД, штурмові дії тощо), отриманого бойового завдання та обстановки, що склалась:

а) у випадку ведення наступальних дій – *вогнева підготовка наступу та вогнева підтримка військ, що наступають*. За необхідності може проводитися *артилерійська підтримка висування і розгортання військ з глибини*;

б) у випадку переходу до оборони – *вогнева підготовка відбиття наступу та вогнева підтримка військ, що обороняються*. У разі створення передової позиції (смуги забезпечення) планується та здійснюється *артилерійська підтримка військ, що обороняються на передовій позиції (у смузі забезпечення)*.

1.4.1.9. Вогнева підготовка наступу починається у визначений час і проводиться до виходу своїх підрозділів на рубіж переходу в атаку із завданням ураження противника на глибину оборони¹⁾. Вона може включати *вогневе забезпечення висування наших військ та вогневу підготовку атаки*²⁾.

Побудова і тривалість вогневої підготовки наступу повинні забезпечити доцільну послідовність ураження різних об'єктів противника, узгоджене застосування сил та засобів, що залучаються, і більш повне використання результатів ОВГП підрозділами, що наступають.

1.4.1.10. Вогнева підтримка військ, що наступають, починається з виходом військ на рубіж переходу в атаку і здійснюється на глибину завдання, що виконується³⁾. Вона може включати *вогневу підтримку атаки та вогневий супровід військ що наступають*¹⁾.

Вогнева підтримка військ проводиться з метою утримання вогневої переваги та створеного співвідношення в силах і засобах, забезпечення розгрому противника, що протистоїть, та встановлених темпів наступу, заборони (перешкоди) маневру сил і засобів противника, відновлення його систем вогню та управління.

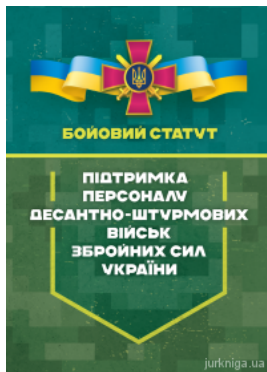
1.4.1.11. Вогнева підготовка відбиття наступу починається з виявленням зайняття противником вихідного положення для наступу або з виявленням початку висування його підрозділів із глибини та триває до переходу їх в атаку²⁾. Її метою є дезорганізація та затримка висування, розгортання і переходу противника у наступ, порушення його системи управління військами і зброєю, завдання ураження військам першого ешелону.

¹⁾ На підставі ВД 3-(00)11.01 Тимчасова доктрина Сухопутних операцій. затверджена начальником ГШ ЗС України вересня 2020 року (далі – Доктрина ВД 3-(00)11.01).

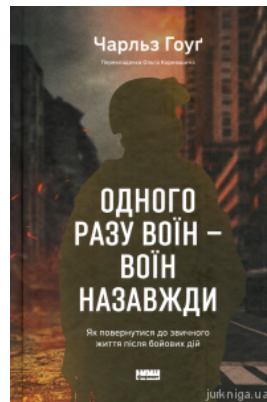
²⁾ На підставі ВКП 3-00(03).01 Доктрини з вогневого ураження ЗС України, затверджена начальником ГШ ЗС України 29.12.2021 (далі – Доктрина ВКП 3-00(03).01)

³⁾ На підставі Доктрини ВД 3-(00)11.01)

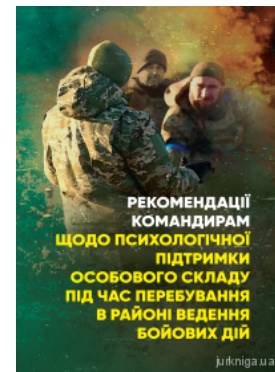
Книги, які можуть вас зацікавити

Бойовий статут
"Підтримка персоналу
Десантно-штурмових
військ Збройних Сил
України"

Одного разу воїн — воїн
назавжди. Як
повернутися до
звичного життя після
бойових дій

Рекомендації
командирам щодо
психологічної
підтримки особового
складу під час
перебування в районі
ведення бойових дій

Програма підготовки
інструкторів
загальновійськової
підготовки (за
напрямком штурмові
дії, за 60-денним
терміном навчання)

Перейти до галузі права
Військове право

[Перейти на сайт](#) →